

૨૫૨૮

કિસ્સો

૨૫૨૮
૮૦/૫૫

નાનની પઠાનનો.

જાપુસ્તક

મુંજઈમધ્યે

નગદીશ્વર જાપુજાનામા

છપાચ્યું છે.

સંવત ૧૫૪૧

સને ૧૮૮૫

२५२८ हिस्सो

नाननी पठाननो.

सनाह मरजहु हे हाछिम मुधाम;
डिया लस्ने पैघा सजी जासो आम.
वो सझरो गझरो खे नन नज्जात;
वो रन्नडी जालीक वीहो नुन नज्जात.
जलउमें गिन्नता मोहोमद रसुल;
हुया छिन लस्का जडापर डजूल.
जलीहो मोहोमदके हे यार यार;
अजु जकर शिहीडु हे यार यार.
दुयम यार गिनडे हे आहत गिमर;
अहतके गिपर निस्ने जांधी डमर.
सुयम यार गिस्मान हेगे वली;
सुनअते साहेज हे थारि मअवी.
हुसन खोर हुसेन हे नजीके रतन;
जीजी इतिमा के वो हे ननो तन.
नेते आलो रदनाज पर तमाम;
नुनुल गिनपे रेहे मत हो हडी मुधाम.
गिनडा सज्जात हत नट डीर;

डिस्सोनान्नी पछाननो.

3

नकुमें जीसीडे वेहो दस्तगीर.

सनाजाह जोलुमें दिगर जयान;

जनाणिं यंदर में हिंदी नुजान.

हड़ी उत कुं नहेर उर में अयान;

हीन जे भिन्न लहा जोलु जयान.

सुनाणिं में अक शोहेर सुरत जंदर;

जे जस्ताहे तापीडे डिनारे विपर.

डिनारे पर शोहेर जस्ताहे जुज;

अनज वहांडे लोगूं हेगा सो रूप.

घोरस्ते हवे लियुं डी हेगी उतार;

अनज शोहेर जस्ताहे नुं गुलजहार.

वहांडे जोड आते है हर छारडे;

तरी और जुशडी दरीया पारडे.

जे ~~अनज~~ नहीन हो देहा जंदर;

ती अनरत कुं आते है सुरत अंदर.

डे सुजावो लहावो थीना पदन;

जिसे छोडकर वहां किया हे पदन.

डे पूरव व पछम व दजन तमान;

डे दिस्ती और ~~एकडे~~ ~~अनज~~ ~~अनज~~.

उते लोक तुर्डी यो इमी वहां;

है हिंद सिंद हालार के ली नवां.

के जोत जल्ल है वहां गुनरात की;

है ऐसी जल्ल वहां सो हर नत की.

वतन छोड अपना वहां रहे गये;

वे सुरत जंदर में सो नकर रहे.

जीराहर वे लेहनुं डजीली के तछे;

गये छोड इरियाह करते नहीं.

वतन छोड अपना किया वहां उदार;

लार्थ और लेनु सते दित छितार.

सुनो यहांसे जावुं में दिगर जयान;

हूडी कत कु नहेर इरे में अयान.

जयान अज सूनो तुम सुनो जानघर;

हिंदु जहोत जस्तो है सुरत जंदर.

जडे मालघर और तु नर है;

के इर और नो हामान के यार है.

हुसेन और तुमे शोहे जे सुमार;

नरीने के कपडे गले जीयहार.

नागर नत में है नै. नमाल;

डिस्सो नाननी पठाननो.

५

हुसनडी तरातमें रोशन हीवाल.
हिंडुडी रसम है जयडते इतर;
नहाने डुं ग्याती है तापीडे बिपर.
बिनुमेंसी. खेड नाननी जुश सीडल;
नथी शेरमें डोई बिस्की भीशाल.
नरीनुडे डपडे वो पोशाड पेहुन;
लरडनार थालतीथी न्यु हर खेन.
पेशानीड बिपरथी टीला घरे;
बि.सी. देज बिडते ननावर पडे.
भंहरडा बिन्नला बिसी पास गेहुन;
डाले खपने गलेमें वो भाला मोहुन.
हो लज लाल लावी में लजरे नथे;
गोया शाहे हो शडरमें ग्यामे नथे.
डे दंदान बिपरथे मोती नडे;
बिन्नला बिसीडा नभीन बिपर पडे.
~~खलखल सीरे डे खेरे नडे डाल थे;~~
सुरज गाल बिस्के खलखल थे.
~~रेडनग खलसीरे~~ सो ग्याहु भीशाल;
लताइतमेंथी जूज साहेज नभाल.

૫ કિસ્સો નાનની પઠાનનો.

પાળિં ખીચે ઝાંઝરડી ઝડમકારથી;

ગુનર બેસે જાગે ગીરફેતારથી.

ખરસ પાંનદાડીથી ઊસડી ઊમર;

નવાનોડે દિલમેં થા ઊસડા ગુનર.

નિકલ ઘરસે જાહેર ને આતી અગર;

કે બ્યું થાંદ પુનેમકા આવે નનર.

સુંદર નાનની નજ નીકલતી જહાર;

ઈસ્કુ જાન ઊસ્પર થે કરતે નનર.

અનજ નાનની ખૂજ સાહેજ હૂસેન;

તરફ કર ઊઠાતી વો અપના ચરન.

નીનરકે જાતર જવાના નીકલ;

દેજે જાહેર આકર સો ઊસડી સીકલ.

કેતે જાગ જંદે વજાંકે તમામ;

નનરકે આત વહાં પર મુદામ.

પઠાન એક વહાં દેલેસે આયા વહાં;

વો અનનાસ દેહેલેડી લાગા વહાં.

સુજેદારકે વો શોખીદ મતમેં આયે;

કોયા નનર રીઝાઈ નોખાત લાયે.

આ નનર ને ઊસડી નાનરકે;

डिरसोन्नाननी पछाननी.

[illegible]

લી કમજાને અતલસ કાયા કસકસ;
 સીને પરસે કડકડ દૂર નીચે રજા.
 લી જાસ તન ઊપરસે કિયા અજનૂદા;
 નમીન પર દેખા ન્યુંકે ઊગા થંદા.
 સીનાથા ઊસીકા સો મંજમલ મીસાલ;
 લીયા મંજમલી જીય સોનેકે જાલ.
 દોપી સ્નાન સીનેકે ગુલનર થે;
 ભેસે જીય જાગુકે અનાર થે.
 વો અપને જદન સોલી ~~હોજા~~ ~~જેતા~~ ર;
 નંચે ~~સો~~ ~~સકો~~ કરી એક જાર.
 નદી જીય બકુર નહાને લગી;
 અપને ~~સી~~ ~~કે~~ ~~સા~~ ~~લો~~ ~~લી~~ ~~સા~~ ~~લો~~ ~~ધરી~~.
 પઠાન ~~દે~~ ~~જા~~ ~~લો~~ ~~નહ~~ ~~ર~~ ~~લો~~ ~~લો~~ લગા;
 ખિરહુ જીય દિલકુ નલાને લગા.
 નદીકે ઊપર જાન બકુર જડા;
 નનર નાન ~~સી~~ ~~ર~~ ~~સા~~ ~~લો~~ ~~ર~~ ~~રા~~.
 દેખા ~~સા~~ ~~લો~~ ~~જી~~ ~~લો~~ ~~સા~~ ~~લો~~ ~~કુ~~ ~~ર~~ ~~રા~~;
 અકલ ~~સો~~ ~~પા~~ ~~લો~~ ~~સા~~ ~~લો~~ ~~હુ~~ ~~યા~~.
 અકલ ~~સો~~ ~~પા~~ ~~લો~~ ~~સા~~ ~~લો~~ ~~હુ~~ ~~યા~~ ~~વન~~ ~~નજ~~ ~~લગા~~;

हिस्सोनानी पहानजो.

शमा गिस्ते हाथुमें रेहू नहीं सगा.
 अकल आदनीडा समेडे भीशाल;
 डरे आदमीकुं ईशउ जे अकल.
 दिवाना हुया देज गिस्ते नभाल;
 न देजी बगमें गेसीडे भीशाल.
 पछान अपना दिलमें दिया ये दिहर;
 डे ईश नाननीसे डरे कुछ हूनर.
 गिस्ती चकत वो नार नाहा डर येसी;
 अंदर गिस्त बवानडे लगी तलमली.
 गिस्ती पास नहर डीया अरे नहरन;
 डे अरे नाननी सुनतुं मेरी गरन.
 दरद दिलडा मेरे सुनागि तुने;
 सीना जोल अपना जतागिं तुजे.
 सली दिलडी जता डहुं में ये ताल;
 डे अरे नाननी तुंहे सहीज नभाल.
 मेरा दिल तेरे पर हुया है लवर;
 तेरे जिन अडेला नजिं डिघर.
 तुजे छोड मुझकुं तो जेना तहीं;
 मुजे-~~मेरे~~ ~~नभाल~~ ~~दिल~~ ~~दिल~~ ~~नहीं~~.

ਤੂੰ ਹੈਂ ਭੀਲੀ ਲੜੀ ਮੁਝੇ ਦੇ ਜਤਾ;

ਮੇਰਾ ਝੋਰੇ ਤੇਰਾ ਕੁ ਫੁਰਾ ਝੋਰਿਆ.

ਤੂੰ ਹੈਂ ਸਾਹੁ ਨਦੀ ਵਧਾ ਹੈਂ ਪਰੀ;

ਤੇਰੀ ਨੇਨ ਦੇਯੇ ਮੇਂ ਨਾਦੁ ਗਰੀ.

ਓਰਾਡਾ ਤੂੰ ਭਾਲੀ ਗਲੇ ਜੀਅ ਧਾਮ;

ਅਭਲ ਹੋਸ ਮੇਰਾ ਭੁਟਾਯਾ ਤਮਾਮ.

ਭਿਆ ਦਿਲਭੀ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਤੁਝ ਪਰ ਵੀਖ;

ਪਲਭ ਝੋਡੇ ਤੁਮਸੇ ਨਹੂਗਾ ਨ੍ਹੂਧਾ.

ਮੇਰਾ ਆਨ ਤੁਝ ਸੇ ਪਛਾ ਭਾਮ ਹੈ;

ਤੇਰਾ ਦੇਯਨਾ ਮੁਝਭੀ ਆਰਾਮ ਹੈ.

ਗਨੀਮਤ ਤੇਰਾ ਜੀਅਨਾ ਝੋਡੇ ਸੁਯਨ;

ਤੇਰੇ ਜੀਅਨੇ ਪਾਹੀਲੀ ਨੀਤੀ ਤਨ.

ਫੁਰਾਹੁੰ ਮੈਂ ਜੁਲਾਹੁ ਤੇਰਾ ਜਾਹੁ ਭਾ;

ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਦਿਲ ਪਰ ਤੇਰੇ ਫਾਗ ਭਾ.

ਏ ਸੁਨ ਨਾਨਕੀਨੇ ਦਿਆ ਧੂੰ ਨਵਾਜ;

ਗੁਸੇ ਫੋਡੇ ਜੀਲੀ ਨਜੀ ਯੂ ਸੀਤਾਯ.

ਨਾਨਕੀ ਪਹਾਨੀ.

ਅਰੇ ਤੁਰਤ ਤੂੰ ਨਾ ਓਢਾਂਧੀ ਪਰੀ;

ਮੇਰਾ ਤੂੰ ਧੁਟਾਰਾ ਮਨੇ ਭਯਾਂ ਮਲੀ.

गवाज नानन

ઉહું છું તું નવા દે ઈહાંથ પ ઠાણ;
 સમન કેમ મેલી થયો છે રૂનણ.
 ને તેગળેગ જાન છે રોદેરનો નવાજ;
 જૂઠાવશે તુને ને કડશે જરાજ.
 ગધેડે ચડાવી તુને મુકશે;
 તાહારી મુછ તોડી મોહોમાં થુંકશે.
 નગતમાં માન તારો રેહેશે નહીં;
 શિયાણો તને કોઈ કહેશે નહીં.
 તું ક્યાંનો છે રહિવાદારી મૂરજ પઠાન;
 બીશે જીવ તારો ન રેહેશે પરાન.

सवाल पढान.

गुसे होडे जौला गनजसे पधान;
नहीं बनती मुझकुं तुं ये अनन.
तुं ठीरुईलें मयात्त—मत्त—मुड़े जाता;
उ नवाज लो—मुऊको है बनता.
तूं पाते~~ये~~~~इसी~~~~इसी~~~~इसी~~~~इसी~~;
यो क्या पशमतोडेगे मुझ हांडकी.
~~मुड़े~~~~पा~~~~अने~~~~ओ~~ नहीं है दिठर;

યહાંસે લે ન્નળિંગા તુઝકો પકડ.
 મુઝે ન્નન ન્નનેડી નહી ફે ફીકર;
 યહાંસે લે ન્નળિંગા તુઝકો પકડ.
 તું સુન નાનની મુઝકુ મરના ડખૂલ;
 જીરાહસી ળંછગાનીકી લૂલ.
 ખૂદા અજ રખેગા સો મેરી શરમ;
 તું હોન્ન શીતાજીસે મુઝપર કરમ.
 મેં જાશક ફુવા ફુંસો તેરે ઊપર;
 ન ન્નળિંગા ફરગીઝ તુઝે છોડકર.
 નવાજ નાનની.

કહા નાનની ને અરે જે જખર;
 તું તોડીશ ઝાંટાં ફું નર્શિ ઘર.
 મારો કેજે પકડીને નર્શિ ક્યાં;
 કે તેગખેગ જાન છે ન્ને સુજો યહાં.
 એવી વાત સાંભલશે અહીંનો નવાજ;
 તુને લુટોને લેશે કરશે જરાજ.
 માનંત્યાપ માને ન્ને પડશે જખર;
 તું થાઈશ લુંડો ઘણો જે વર.

સવાલ પઠાન.

ललक कर भुजारा तली धूँ पढान;
 सुनेगा अगार जाप तेरा जयान.
 सजी जात करती है तुं नालनी;
 हमारा जुदा है साहेज धनी.
 तेरे जापकी है जोहात जधरीडल;
 अबल देज ठिस्कु डरेगा कतल.
 अरे नालनी सुन तुं मेरा सवाल;
 तेरा जाप तोड़ेगा जगजुंड़े जाल.
 नहीं डरता तेरे जापसे हूं मैं;
 तेरा जाप न आयगा मुझे ताजसे.
 जूहायेक याहिह सोहे नुल नलाल;
 लरेंसा ठिस्कीडा मुझे कुल हाल.
 तपाडल मेरो है जूहाडे ठिपर;
 न लठिंगा हरगीज तुझे छोड कर.
 मऊर छोड थल अज यहाँ ले लीतल;
 ठेराड जीय तेरे कुवा हूं जराज.
 लला मततुं आराडकुं जे जे वश;
 ललानेमें आराडे कुछ नहीं नडा.
 न सवाया जे लेलिने मननुं ड सुन;

तो लेलि व मननुं हुवा खेड तन.
 खाजन लेडे लेलिहुं मननुं अले;
 ले भाशुड लेलिसे मननु भीले.
 नेसे सुर लानुने मेहेनी नवाले;
 मेरे जाद भाशुड लेता संत्ताले.
 महमद या खारीड खौर लानु मुडीम;
 मुडीम खौर खारीड हुवे मुस्तडीम.
 इना डर आपसहुं इना डर गिसे;
 जंहा जीय जासी लवे दोन हुवे.
 खेसी जात आशउने भाशुड डी;
 पीले हुवे खाजनहम आगोश हो.
 नलाने में आशउहुं हेगा अननज;
 खेसा क्यूं तुं मुजुडोतुं डरती जराज.
 डे खाजीर डे छिन पर सु डरले ननर;
 लजत है डिया मततुं डिनियो डिडर.
 डिया मत शुल्मडे गिपर आयगी;
 नहनम में नगाथीनुं पायगी.
 नलेगे नहान में सज डफ़ेरां;
 मुसलमान ननत में पावे खमे.

૧૬

કિસ્સોનાની પઠાનનો.

યેસી વાસતે તુઝકો હેતારું મેં;
 મુસલમાન હોવ તું દિલ નજસે.
 કુવા હું દિવાના તેરી આસ પર;
 નબર નાની કદ મેરે હાલ પર.
 તેર ખાગકા ને મેં જુલ જુલ કુવા;
 અકલ હોસ અપના રવાના કુવા.
 તેરે જુલકી પોંહોંયી મગતમે ફકાર;
 રસા દામ તેરે મેં ઓ એક ખાર.

નવાજ નાની.

તું પેલો થયો છે એ સૂરજ પઠાણ;
 સમન કેમ મેલી થયો છે અન્નાણ.
 સૂરજ મૂંતારી કરામતનેં;
 જુરા કેમ કોહો છો હિંદુ નતને.
 હિંદુ નતમાં છે શો મોરો ધરમ;
 નાગર નત છે જધામાં ઉત્તમ.
 ધરમ છે અમારો જધામાં સરસ;
 સૂરજ કેમ નાણો છો અમને નરસ.

સવાજ પઠાન.

કહા તારા પાંજરે કે મુન નાની;

अहुं मैं बने तुझो तूं सुन पछमनी.
 तुमारा घरम है सजुमें जराज;
 नहनुममें तुझो सोहोगा खन्नज.
 नागर ब्नात होगी जोहोत जघशरम;
 डे जेरी पले ते है दामोदरम.
 नहीं डाम यैसा मुसलमानमें;
 वे डरते है नेडी सो हर डाममें.
 डे पुनियां डी दीवत है जर जाघजाघ;
 डे डी ड जाडी दीवत है हमेशां कुशाघ.
 तमदर होडे तुझ पर सो आयाहुं मैं;
 तेरे पर सो भाया लगायाहुं मैं.
 सनन तेरा नेनुडी लातीहुं देजे;
 दिवा दिवमें तेरे सो हाथुमें रेंडे.

नवाज नाननी.

सुना नाननीने ये देकर डे डान;
 हुस-हुस-रेलो थयो छे पछान.
 करे जान सांलल तूं मारी जरन;
 सने पात छे याडे जीने भरन.
 हडीम छे शेहरमें तजीज पुछतुं;

किससो नाननी पहाननो
 ओसऽ देशे तने सने पातनुं
 साथी वात ऊहुं छुं थाल्यो नय रे;
 नहिं तो माथुं तारिं णिडी नय रे.
 तुं घेलो थयो छे अरे जे अडल;
 इरी छे आन तारी मांथां नीडण.

सवाल पहान.

उहा तज पहानने सोही जेहे नज;
 डीया तेरी मोहोजतने मुञ्जडो जराण.
 गर्छ पास ते रहे तेरी अडल;
 अरे नाननी देज तेरी शीडल.
 शीडल देज तेरी में जुल जुल हुवा;
 तेरी साथ लागी हें दिलडी भया.
 नेजन आवे तुझसे वो तदधीर डरें;
 आशक होवे राग सो तडधीर पर,
 लीजा ने अंगलमें वोही होवेगा;
 लयाहा न डम गिरमे दुछ होवेगा.

नवाज नाननी.

तारे हाथे हुंतो आववानी नथी;
 हुं पूनुं छुं हुनमान भोटा नती.

ડિસ્સોનાનની પઠાનનો.

૧૫૧

તેતો જાત રાતે છે મારી ઘણી;
કે મહાદેવ નેતો છે મારો ઘણી.
ન આવવાની કું ઘું તારા હાથમાં;
મૂરજ ન તું ચાલો તારી વાટમાં.
તેને મારે કું ઘું તને એક વાત;
ખરાજી તું નકર પઠાનને કન્નત.
માતો સસરોળ છે ધાણું ડામી વાજ;
તુને ગામ આજામાં કરશે ખરાજ.

સવાલ પઠાન.

તું જસકર નકર જાત યે નાનની;
તેરે જાપ સસરેસેં ડરતા નહીં.
તેરા જાપ સસરા ન યાહાંડા નવાજ;
નહી ઊનમેં તાકદકે જોલે નવાજ.
અનખુસે ઊનકે મેં ડરતા નહીં;
જીના મોત ડોઈલી મરતા નહીં.
મરંગા અગર ને મેં કહી રન;
વલે કીને તેરેસેં નહુગા બુરા.
મરંગા તો તુઝકો લી લે બજિંગા;
કે પનચાર હોકર સો નલ પાગિંગા.

२० डिस्सो नाननी पहाननो.
 ઈશક જીધ મરના હૈ મુઝકો કજૂલ;
 તો આશિકકા મતલજ સો હોવે હસુલ.
 મકંગા બે તેરે ઈશકકે લીતર;
 તો હોગા મેરા કામ સજ જૂજતર.
 મૈં પરવાના હું તુન સનારે ઊપર;
 સમારે ઊપર બનનુંગા મગર.
 તેરે પાસ મરના હૈ મુઝકો સવાજ;
 વયા તુઝકો યહાસે લે બજી સીતાજ.

નવાજ નાનની.

અરે જાન એવી નકર વાતને;
 નકર વાત એવી તું કેસરને.
 કેસર નામ ઊપરથી કેરલા બુવાન;
 સુરત શહેર માંથી ગયો છે પરાન.
 કેસરને તમે આજ બવા દિયો;
 દયા હોય દિલ મેંતો સૂમનિર્યો.
 કેસરને બવા દેને રાજા ભરમ;
 નહિંતો અમારો ન રહેશે ધરમ.

સવાસ પહાનનો.

નકરજાં જોલા તું સુન એ પરી;

डिस्सो नाननी पछाननो.

२१

ते जात मुझुङ् लणी जुस्तरी-
तेरा नाम डेसर सुना खान मै;
डे न्दर हो डेसर ओङ नत है.
डे वाह वाह नाम डेसर तेरा;
न्दर जान है नाम रोरात मेरा.
डेसर न्दराने होनु ओङ है;
तुमारा हमारा असल ओङ है.
तला खान तुने जताया नीशान;
हमारा तुमारा ठसम ओङ नन.
मेरे साथ खज तुम सीताजी थलो;
कमरामडी तुम न ऊघडा करो.
उसम जाडे जेया है तज हाथडुं;
जिसे तरङ् अपने सुनो जातडुं.
डेसर न्दरानी, गुले गुल बिन्नर;
गले जीथ रजुगा डरडे सिनगार.
सदा मेरे दिलडे तुं दिलघार थार;
यरे न्दरानी गुले गुल जहार.

नयाज नाननी.

समो राज भूरज तारा हाथने;

२२ किस्सो नालनी पठाननो.
 जालड छेर लागे छे जम न्तने.
 तापी पुन्य भेलुं छुं हुं जालथी;
 नाहवा न आवुं जीवुं लालथी.
 लागे लाल मुने खेवी बातभां
 जालड छुं हुंवारी नागर न्तभां.
 सवाल पठान.

इहा तज पठानने, के सुन डानघर;
 किस्सी तोरे दिलमें नडर तुं किडर.
 नाहानेहुं आवे हे तेरी जला;
 के जीथि हे तुझे हुं नाहाना लला.
 जासि मोहोल मेडीने जासे हरभ;
 निलावे तुझे आज डर डर गरम.
 वोही लदके पानी निलावे तुझे;
 जुले में जीगडर जुलावे तुझे.
 के होनवाडी हे मेरे मोहोलमें;
 देजो जाग जाओ सो हे रा हालमें.
 यहां घरमें लौंडी सुनो बार हे;
 सदा तेरी जीनमतमें हुनर रहे.

नमो भगवते वासुदेवाय

હિસ્સો નાનની પઢાનનો.

૨૩

જળે તારી લોંડ. જળે તારું ઘર;
 અડમી મુવા તું અરે જે જળર.
 જળે તારી ઝુલોને જળે તારો હરમ;
 મૂડી લાન તેંતો મુવા જે શરમ.
 લોંડી હરમ તારો જતાને પઢાન;
 મારો કેડો મેહેલી એ જહગુમાન.
 નાગર નતમાં એ છે એવી શરમ;
 નદીમાં છે નાહવાનો મોટો ધરમ.
 નદીમાં નાહવાને હું આવતી;
 વિપત્ત પડશે માથે હું ન નાણતી.
 હુંવારી છું જાલક વરસ જારની;
 ઠજીલામાં છું મોટા ઘર જારની.

સવાલ પઢાનનો.

ઝજીલા તેરા તું મત મુઝે જતા;
 નાગર નતમે કયા પશમ તૂટતા.
 હન્નરોમેં જસહુ અડેલા પઢાન;
 પલક મારનેમેં જોડાં નીશાન.
~~ફત્તહ રહે પેજહીંગે~~ મેં મરે;
 મેં મરને હું આયા અભિ કયા ડરે.

હિંદુડ મુસલમાન કરના સુવાજ.
 સીતાજીસે કલમાં નજીકાકહો;
 ફરામોસ દિલમેં નરાનારહો.
 મુસલમાન ને હોવે તો પાવે સવર;
 કુરુર છોડ આગે નજીકે તરફ.
 તેરે બાપ સસરેકી મતકર કિઠર;
 મેરે ઘરકી અંદર તું થલ એરાકર.

નવાજ નાનની.

નાગરની ને હું છું ચંજેલી મોહન;
 મુસલમાન તમે છો હૈયાના કઠન.
 અકલ હોસ તમમાં એ દેખી ઘણી;
 તમે છો મોટાને હું છું નાની.
 શીદા છે તારાપર એ મારો પરાન;
 કરું અલગ કુરુજાં નારો ગવ નન.
 કજિલા કુટુંબથી હું નોજી પડી;
 આપો મને દિલથી હવે દિલજરી.
 અરે જાન સાંભલ તું મારી અરન;
 પછે અસ્તરાં તું રહે ફરનાંગરન.
 એવી વાતનો તમે મને કોલ રિયો;

તો કુરજાન છે તમપર મારો લ્યો.

સવાલ પઠાન.

કહા તજ પઠાનને કેલે કોલ તું;

સીતાજીસે કલમાં ચલી ખોલ તું.

તેરી જાત મુઝકો સલી હૈ કજૂલ;

વનિયત તેરિહું ન બળિંગા લૂલ.

કસન મુઝકું ઊસકી ને વાહીદ ખૂદા;

દૂને બિનકું હૈને નજી મુસ્તશ.

મેં જીન તુઝકી સીસેને ચારી કરું;

તેરી યાદ દિલમેં હમેશાં ઘરું.

કીયા કોલ હરગીઝ પીછે ન કરું;

ખૂદા ઓર નજીસે હમેશાં કરું.

લને અરશ કુરશી સીતારે કરે;

જનાકર બિનુમેં વે સારે નડે.

બિસીડે મેં ફરમાન સેના ફિરું;

મેં નામે ખુદાપર કુરજાન ફું.

યેહી જાત સુન નાનની ખુશ કુઈ;

મીયાં તારી વાતો બિપર હું ન મુંઈ.

તમારી એ યાદર ઓડાડો મુને;

किस्सोनातनी पठननो.

२७

मंगाची डोली जेसारी मुने.
मुसलमान मने कुरो खान तुम;
मेल्हो खानथी में मारो घरम.
तमारा मुल्कांने तेडावो तमे;
मुसलमानी सरतु जतावो मने.
पठनने खेड वही हजरी गुलाम;
सुनो तुमडे गिस्डा था यादुत नाम.
पठनने सो यादुतकु युं ठहा;
सीताजीसे याजूदल्लुं जूला.
उहो ननडे याजूदल्लुं सो सलाम;
जन्म जरन करना खे मेरा तमाम.
जो यादुत वहांसे रवाना हूवा;
सीताजीसे याजूदल्ल पास न.
उहा गिस्कुं जाविंदा खवज सलाम;
जन्मसर गुनस्ता डिया सज डलाम.
थला वहांसे नलदी वो मुल्कां गदुर;
ली हुमराहे यादुतजांके हुन्नुर.
जेनलाडे खाहा ज जेठो वही;
जयान सज सुनायाहे गिस्के तही.

खगर होई न्ननततो छिसलामपर;
 में ताजि विसीडो मुसलमान कर.
 महत तुम करो छिस्की छिशायान पर;
 खे खोरत है न्नती सो छिमान पर.
 मुसलमान होती है दिल् न्ननसे;
 वो थाहुती है नीरिजत न्नदरजानसे.
 न्नदरजान छिपर या कुरजान है;
 साजत दिन विसकाली छिमान है.
 उहा तज है नवाज मुलांडे तछ;
 कैसा भी लहु मैली छिसी डाममें.
 मुसलमान करना जैसे है सवाज;
 छिसी डाम खंदर न करता हिन्नज.
 खगर मिलकरे डाइरांडी जोडाल;
 रोहेरसें बिनहु में दुंगा निडाल.
 करो न्नहे जाहेर साहेज लला;
 उहे डामनेडी में मेरी रन्न.
 सीताजीसे न्नकर करो डारजेर;
 न डरवो तुमे डारनेडी मेहेर.
 ये सुन जात जाहेर खंडे थला;

न्नेरजांडु रजांडर फुशीसे मिला.
 सुरत शेर सारी में डूली जजर;
 गिग गिस्सा थरथा सुनो घरजघर.
 पीछे डांडरां सज शेररीडे तमाम;
 न्नेरजांसे लडने लगे लाडलाम.
 पठान खीर नागरमें अघडा पडा;
 लडाई गिपर होके लरकर जडा.
 रघरसे खे नागर गिघरसे पठान;
 सीपाईने लरकर लगाई नीशान.
 लडाईकुं न्नेर सो मेघानमें;
 जडे न्ने मेघानमें हो सामने.
 डवी रोज मुसलमानकुं लागे कुशर;
 डीये न्ने सरडारमें थूं पुडार.
 डहा न्ने ~~जुने~~ हो हरजारकुं;
 हमारी खरन सुन ये सरडार तुं.
 सुरत शेरमें ये थयो छे मुसलम;
 मुसलमान यहुंना करे छे हुकम.
 मुसलमान खेहुवा खडारा थया;
 जधी न्त हिंदु न मावा थया.

३० डिस्सोनाबनी पठाननो.

हमारे रह्यानो नयांछे धरम;

उह्यामां न आवेछे दितनो मरम.

तली गिनकु जैसा उह्रा है नचाज;

डे कयां नुल्म है तुमपे उहे हो सीताज.

हमारे शेरमें नुल्म नहीं नरा;

तमारे गिपर कया कुरा मां नरा.

रबसें अपसडे ने जावे वडीन;

मना ने डरे तो वो होवे लछिन.

सज दिनोसो दिन है मोहोमद सया;

ईसीमें आया अझीन वो जथा.

मना क्युं डरे ने मुसलमान है;

अगर ने गिस्सा साजीत ने ईमान है.

तमारी वे लउडीकुं पूछो तमें;

नुल्म गिस्से गिपर दिया है दिने.

वहांसे ली आये बेहो डरत जाहु;

जेठो नडर घरमें पोहो ईषाया.

ली मुदलां गदुरनें निडाहृतज पडी;

मता जेवे सली जानडी हांसे लहुं.

सीरो पानरीडी ली घोडा मगा;

જાણેત માતો જર બિસ્કો દિગર દિયા;
 સવાર કરકે છોડેપે રૂકરાત કિયા;
 મુસ્તા તજ ખુશીસે રવાના ફુવા;
 શહેરકું કિયા મિનજાની બિન્હે;
 જને શાદિયાનાં હે સુરત મેને.
 શરફ હે સુરાતમાન સજ પર બિત્તમ;
 યે હામિદ કિસીકું લુકરદે બેતમ.
 કિસ્સા નાગરીકા સુનાયા અસાત;
 કિયા બિરદુ બિપરસે મેને નકત.
 બનાયા હું મેં કિસ્સા જડા શોકસેં;
 લતાફતન બનકતકે પૂરબેકસે.
 બિજા ઈશ્ક મેને સો અબ્બરમેં;
 મહિને મુજારક સો રમન્નનમેં.
 બે તારીક રમન્નનકીથી ખીસવી;
 વો થીને કસાયત સુનો પાકદિન.
 યે હામીદ જસ અજતુંતો બકવા નકર;
 પૂરા કરતું કિસ્સા અલી ભૂદતર.
 નકર બેકે ~~અલી~~ નરા તું કલામ;
 ગજાબતું લેજે ~~હી~~ ઘો સલામ.

૩૨ કિસ્સો નાનની પઘાનનો.
 વો હામી દડી ડહુ ને સુનો જનદ ખુન;
 વો ઊડી સો જનર મેં જનકે ધૂમ.

કિસ્સો નાનની પઘાનનો

તમામ પુરો.

